Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 11. septembra 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná organizácia trhu s vínom – Režim Spoločenstva na ochranu názvov vín – Nariadenie (ES) č. 1493/1999 – Článok 54 – Akostné vína vyrobené vo vymedzených regiónoch (akostné vína psr) – Nariadenie (ES) č. 479/2008 – Článok 43 ods. 2 a článok 51 – Nariadenie (ES) č. 1234/2007 – Článok 118k ods. 2 a článok 118 s – Nariadenie (EÚ) č. 1308/2013 – Článok 101 ods. 2 a článok 107 – Ochrana akostných vín psr uznaných vnútroštátnym právom na základe práva Únie – Konflikt medzi chráneným názvom vína a všeobecne známou staršou ochrannou známkou obsahujúcou slovo zhodné s týmto názvom – Údajne klamlivý názov – Prechodný režim – Automatické rozšírenie ochrany – Úplnosť režimu ochrany – Právna istota“

Vo veci C-341/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko) z 8. mája 2024 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s konaním:

Duca di Salaparuta SpA

proti

Ministero dell’Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste,

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta,

Baglio Gibellina Srl,

Cantina Giacco Soc. coop. agricola,

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola,

za účasti:

Botte di Vino di VH & C. Snc,

Baglio San Vito Srl, v likvidácii,

Romeo Vini di CZ & C. Sas,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory C. Lycourgos, sudcovia S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei a N. Fenger (spravodajca),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Duca di Salaparuta SpA, v zastúpení: S. de Bosio, avvocato, R. Vaccarella, G. Vecchione, avvocati, a D. Philippe, avocat,

– Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta, Baglio Gibellina Srl a Madonna del Piraino Soc. coop. agricola, v zastúpení: F. Pacciani a S. Parlatore, avvocati,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Auciello a M. Di Benedetto, avvocati dello Stato,

– portugalská vláda, v zastúpení: P. Barros da Costa, M. J. Ramos a M. A. Ribeiro de Almeida, advogados,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Di Masi, M. Konstantinidis a F. Thiran, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní z 3. apríla 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, 1999, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 25), nariadenia Rady (ES) č. 479/2008 z 29. apríla 2008 o spoločnej organizácii trhu s vínom, ktorým sa mení a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 3/2008 a zrušujú nariadenia (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 148, 2008, s. 1), nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1), zmeneného nariadením Rady (ES) č. 491/2009 z 25. mája 2009 (Ú. v. EÚ L 154, 2009, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 1234/2007“), ako aj nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Duca di Salaparuta SpA na jednej strane a Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste (Ministerstvo poľnohospodárstva, potravinárstva a lesného hospodárstva, Taliansko), Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta (Dobrovoľné konzorcium na ochranu vín DOC Salaparuta, Taliansko), ako aj spoločnosťami Baglio Gibellina Srl, Cantina Giacco Soc. coop. agricola, Madonna del Piraino Soc. coop. agricola, Botte di vino di VH & C. snc, Baglio San Vito Srl, v likvidácii a Romeo Vini di CZ & C. Sas, na druhej strane, vo veci návrhu na zrušenie a/alebo neplatnosť zápisu chráneného označenia pôvodu „Salaparuta" na úrovni Európskej únie, ako aj uznania slova „Salaparuta" ako kontrolovaného označenia pôvodu v talianskom práve, z dôvodu, že toto označenie a tento názov vytvárajú riziko konfliktu so všeobecne známymi staršími ochrannými známkami zapísanými pre vína, ktorých majiteľom je Duca di Salaparuta a ktoré obsahujú slová zhodné s uvedeným označením a názvom.

Právny rámec

Medzinárodné právo

Parížsky dohovor

3 Parížsky dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva bol podpísaný v Paríži 20. marca 1883 a naposledy revidovaný v Štokholme 14. júla 1967 a zmenený 28. septembra 1979 (*Zbierka dohovorov Organizácie spojených národov*, zväzok 828, č. 11851, s. 305, ďalej len „Parížsky dohovor"). Všetky členské štáty Európskej únie sú zmluvnými stranami tohto dohovoru.

4 Článok 10a uvedeného dohovoru stanovuje:

„(1) Únijné krajiny sú povinné zabezpečiť príslušníkom Únie účinnú ochranu proti nekalej súťaži.

(2) Nekalou súťažou je každá súťažná činnosť, ktorá odporuje poctivým zvyklostiam v priemysle alebo obchode.

(3) Musia sa najmä zakázať:

1. akékoľvek činy, ktoré by mohli akokoľvek spôsobiť zámenu s podnikom, výrobkami alebo s priemyslovou alebo obchodnou činnosťou súťažiteľa;

…

3. údaje alebo tvrdenia, ktorých používanie pri prevádzke obchodu by mohlo uvádzať verejnosť do omylu o vlastnosti, spôsobe výroby, charakteristike, spôsobilosti na použitie alebo o množstve tovaru."

Madridská dohoda

5 Podľa článku 3a Madridskej dohody o potlačovaní falošných alebo klamlivých údajov o pôvode tovaru zo 14. apríla 1891, naposledy revidovaného v Štokholme 14. júla 1967 (*Zbierka dohovorov Organizácie spojených národov*, zväzok 828, č. 11848, s. 163, ďalej len „Madridská dohoda“):

„Krajiny, na ktoré sa vzťahuje [Madridská dohoda], sa taktiež zaväzujú, že zakážu používať pri predaji, vystavovaní alebo ponúkaní výrobkov všetky údaje, ktoré majú charakter publicity a ktoré by boli schopné uviesť verejnosť do omylu o pôvode výrobkov tým, že by boli uvedené v znakoch, oznámeniach, účtoch, listoch týkajúcich sa vína, na obchodnej korešpondencii alebo dokladoch alebo v akomkoľvek inom obchodnom oznámení.“

Dohoda TRIPS

6 Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (ďalej len „dohoda TRIPS“) je súčasťou prílohy 1C k Dohode o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Zmluvnými stranami dohody TRIPS sú členovia WTO, medzi nimi všetky členské štáty Európskej únie, ako aj samotná Európska únia.

7 Článok 2 tejto dohody, ktorý sa nachádza v jej časti II, stanovuje:

„Pokiaľ ide o časti II, III a IV tejto dohody, členovia budú dodržiavať ustanovenia článkov 1 až 12 a článok 19 [Parížskeho dohovoru].“

8 Podľa článku 22 ods. 1 uvedenej dohody:

„Zemepisnými označeniami sa na účely tejto dohody rozumejú označenia, ktoré označujú tovar ako pochádzajúci z územia člena alebo z oblasti, alebo z lokality na tomto území, ak danú kvalitu, povesť a iné charakteristické znaky tovaru možno v podstate pripísať jeho zemepisnému pôvodu.“

Právo Únie

Nariadenie č. 1493/1999

9 Článok 52 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 stanovoval:

„Ak členský štát použije názov špecifického regiónu na označenie akostného vína psr [akostné vína vyrobené vo vymedzených regiónoch], alebo, v prípade potreby, vína určeného na spracovanie do takéhoto akostného vína psr, potom takýto názov nesmie byť použitý na označenie výrobkov vínneho sektoru nevyrobených v tomto regióne a/alebo výrobkov, ktorým tento názov neprináleží na základe ustanovení príslušných predpisov EÚ a členských štátov. …

…“

10 Článok 54 tohto nariadenia stanovoval:

„1. Pod akostnými vínami vyrobenými vo vymedzených regiónoch (ďalej iba ‚akostné vína psr‘) sa rozumejú vína, ktoré zodpovedajú ustanoveniam tejto hlavy a ustanoveniam Spoločenstva a členských štátov prijatých v tejto súvislosti.

…

4. Členské štáty oznámia [Európskej k]omisii zoznam akostných vín psr ktoré uznali, pričom pre každé z týchto akostných vín psr budú uvedené podrobnosti o vnútroštátnych ustanoveniach upravujúcich ich výrobu.

5. Komisia tento zoznam zverejní v sérii ‚C‘ *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev*.“

11 Príloha VII k uvedenému nariadeniu v časti F s názvom „Značky“ [„Ochranné známky“ – *neoficiálny preklad*] stanovovala:

„…

2. Ako výnimka bodu b) prvého pododseku odseku 1 môže držiteľ registrovanej obchodnej známky pre víno alebo hroznový mušt, ktorá je identická:

– s názvom zemepisnej jednotky, menšej ako je vymedzený región, používanom na popis nejakého akostného vína psr; alebo

– s názvom zemepisnej jednotky používanej na popis stolového vína označeného zemepisnou indikáciou; alebo

– s názvom dovážaného vína popísaného prostredníctvom zemepisnej indikácie

i v prípade, že podľa prvého pododseku bodu 1 nemá právo na používanie takéhoto názvu, naďalej používať túto obchodnú známku a to do 31. decembra 2002 pod podmienkou, že daná obchodná známka:

a) bola najneskôr do 31. decembra 1985 zaregistrovaná kompetentným orgánom členského štátu v súlade s legislatívou platnou v čase registrácie; a

b) bola skutočne používaná do 31. decembra 1986 bez prerušenia od svojho zaregistrovania alebo ak k tomuto došlo pred 1. januárom 1984 aspoň od tohto posledného dátumu.

Okrem toho držiteľ veľmi známej registračnej značky [ochrannej známky – *neoficiálny preklad*] pre víno alebo hroznový mušt, ktorá obsahuje znenie identické s názvom vymedzeného regiónu alebo názvom zemepisnej jednotky menšej ako je vymedzený región, môže i v prípade, že nie je oprávnený na používanie takéhoto názvu v zmysle bodu 1, naďalej používať túto značku [ochrannú známku – *neoficiálny preklad*], ak zodpovedá identite svojho pôvodného držiteľa alebo pôvodného zapožičateľa tohto názvu pod podmienkou, že táto značka [ochranná známka – *neoficiálny preklad*] bola zaregistrovaná najmenej 25 rokov pred oficiálnym uznaním daného zemepisného názvu produkujúcim členským štátom v súlade s príslušnými ustanoveniami spoločenstva týkajúcich sa akostných vín psr a že táto značka [ochranná známka – *neoficiálny preklad*] bola skutočne používaná bez prerušenia.

Značky [ochranné známky – *neoficiálny preklad*] spĺňajúce podmienky prvého a druhého pododseku nemôžu byť v protiklade s používaním názvov zemepisných jednotiek používaných na označenie akostného vína psr, alebo stolového vína.

…“

Nariadenie č. 479/2008

12 Nariadenie č. 1493/1999 bolo zrušené nariadením č. 479/2008. Podľa článku 129 ods. 2 písm. e) tohto posledného nariadenia sa kapitola IV hlavy III tohto nariadenia uplatňovala od 1. augusta 2009, ak nie je ustanovené inak v právnom predpise, ktorý sa má prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 113 ods. 1 uvedeného nariadenia.

13 Odôvodnenie 5 nariadenia č. 479/2008 stanovovalo, že je „vhodné zásadne zmeniť režim Spoločenstva, ktorý sa uplatňuje na sektor vína“.

14 V odôvodnení 36 tohto nariadenia sa uvádzalo:

„Označenia pôvodu a zemepisné označenia, ktoré už v Spoločenstve existujú, by sa mali z dôvodu právnej istoty vyňať z uplatňovania nového postupu preskúmania. Dotknuté členské štáty by však mali poskytnúť Komisii základné informácie a akty, na základe ktorých boli tieto označenia pôvodu a zemepisné označenia uznané na vnútroštátnej úrovni, pričom, ak tak neučinia, mali by stratiť nárok na ochranu ako označenia pôvodu alebo zemepisné označenia. Rozsah rušenia existujúcich označení pôvodu a zemepisných označení by mal byť z dôvodov právnej istoty obmedzený.“

15 Článok 43 tohto nariadenia, nazvaný „Dôvody na zamietnutie ochrany“, v odseku 2 stanovoval:

„Názov sa nechráni ako označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, ak vzhľadom na povesť ochrannej známky a jej všeobecnú známosť, by mohla ochrana zavádzať spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočnú identitu vína.“

16 Článok 46 tohto nariadenia stanovoval:

„Komisia zriadi a spravuje verejnosti prístupný elektronický register chránených označení pôvodu a zemepisných označení vín.“

17 Článok 50 nariadenia č. 479/2008 s názvom „Zrušenie“ stanovoval:

„Z podnetu Komisie alebo na základe riadne odôvodnenej žiadosti členského štátu, tretej krajiny alebo fyzickej alebo právnickej osoby s oprávneným záujmom sa môže v súlade s postupom uvedeným v článku 113 ods. 2 rozhodnúť o zrušení ochrany označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, ak už nie je zaručené dodržanie príslušnej špecifikácie produktu.

…“

18 Článok 51 tohto nariadenia, nazvaný „Existujúce chránené názvy vín“, uvádzal:

„1. Názvy vín, ktoré sú chránené v súlade s článkami 51 a 54 nariadenia [č. 1493/1999] a článkom 28 nariadenia Komisie (ES) č. 753/2002 [z 29. apríla 2002, ktorým sa stanovujú určité pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999, pokiaľ ide o popis, označovanie,

prezentáciu a ochranu určitých vinárskych výrobkov (Ú. v. ES L 118, 2002, s. 1, Mim. vyd. 03/035, s. 455)], sú automaticky chránené podľa tohto nariadenia. Komisia ich zapíše do registra ustanoveného v článku 46 tohto nariadenia.

…

4. Článok 50 sa neuplatňuje, pokiaľ ide o existujúce chránené názvy vín uvedené v odseku 1.

Z podnetu Komisie a v súlade s postupom uvedeným v článku 113 ods. 2 sa môže do 31. decembra 2014 rozhodnúť o zrušení ochrany existujúcich chránených názvov vín uvedených v odseku 1, ak nespĺňajú podmienky stanovené v článku 34.“

19 Nariadenie č. 479/2008 bolo zrušené nariadením Rady (ES) č. 491/2009 z 25. mája 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1234/2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) (Ú. v. EÚ L 154, 2009, s. 1), ktoré zmenilo nariadenie č. 1234/2007 s účinnosťou od 1. augusta 2009.

20 Článok 3 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 491/2009 stanovuje, že odkazy na zrušené nariadenie, teda na nariadenie č. 479/2008, sa považujú za odkazy na nariadenie č. 1234/2007 a znejú v súlade s príslušnou korelačnou tabuľkou uvedenou v prílohe XXII k uvedenému nariadeniu.

Nariadenie č. 1234/2007

21 V súlade s nariadením č. 491/2009 bolo teda do nariadenia č. 1234/2007 včlenené nariadenie č. 479/2008 s účinnosťou od 1. augusta 2009.

22 Článok 118k nariadenia č. 1234/2007, nazvaný „Dôvody na zamietnutie ochrany“, v odseku 2 uvádzal:

„Názov sa nechráni ako označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, ak vzhľadom na povesť ochrannej známky a jej všeobecnú známosť by ochrana mohla zavádzať spotrebiteľa, pokiaľ ide o skutočnú identitu vína.“

23 Článok 118n tohto nariadenia stanovoval:

„Komisia zriadi a následne spravuje verejnosti prístupný elektronický register chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení vín.“

24 Článok 118r uvedeného nariadenia s názvom „Zrušenie“ stanovoval:

„Komisia môže… rozhodnúť o zrušení ochrany označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, ak už nie je zabezpečený súlad s príslušnou špecifikáciou výrobku.

…“

25 Článok 118 s, nazvaný „Existujúce chránené názvy vín“, znel:

„1. Názvy vín, ktoré sú chránené v súlade s článkami 51 a 54 nariadenia… č. 1493/1999 a článkom 28 nariadenia… č. 753/2002, sú automaticky chránené podľa tohto nariadenia. Komisia ich zapíše do registra ustanoveného v článku 118n tohto nariadenia.

…

4. Článok 118r sa neuplatňuje, pokiaľ ide o existujúce chránené názvy vín uvedené v odseku 1.

Komisia môže z vlastného podnetu a v súlade s postupom uvedeným v článku 195 ods. 4 do 31. decembra 2014 rozhodnúť o zrušení ochrany existujúcich chránených názvov vín uvedených v odseku 1, ak nespĺňajú podmienky ustanovené v článku 118b.“

Nariadenie č. 1308/2013

26 Podľa článku 230 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 1308/2013 sa nariadenie č. 1234/2007 zrušuje s výnimkou niektorých jeho ustanovení, ktoré sa podľa článku 230 ods. 1 druhého pododseku, ako aj článku 230 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1308/2013, naďalej budú uplatňovať. Z článku 232 ods. 1 druhého pododseku tohto nariadenia vyplýva, že toto nariadenie sa uplatňuje od 1. januára 2014 bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia, ktoré tento článok 232 stanovuje.

27 Článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 stanovuje:

„Názov sa nechráni ako označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, ak by sa vzhľadom na povesť ochrannej známky a jej dobré meno mohol ochranou spotrebiteľ uvádzať do omylu, pokiaľ ide o skutočnú identitu vína.“

28 Článok 104 tohto nariadenia stanovuje:

„Komisia zriadi a následne spravuje verejnosti prístupný elektronický register chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení vín. …“

29 Článok 106 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Komisia môže z vlastného podnetu alebo na základe náležite odôvodnenej žiadosti členského štátu, tretej krajiny alebo fyzickej alebo právnickej osoby s oprávneným záujmom prijať vykonávacie akty, ktorými sa zruší ochrana označenia pôvodu alebo zemepisného označenia, ak už nie je zaručený súlad s príslušnou špecifikáciou výrobku.

…“

30 Článok 107 ods. 1 a 3 tohto nariadenia znie:

„1. Názvy vín, ktoré sa uvádzajú v článkoch 51 a 54 nariadenia [č. 1493/1999] a v článku 28 nariadenia [č. 753/2002] sú automaticky chránené podľa tohto nariadenia. Komisia ich zapíše do registra ustanoveného v článku 104 tohto nariadenia.

…

3. Článok 106 sa neuplatňuje na existujúce chránené názvy vín uvedené v odseku 1 tohto článku.

Komisia môže do 31. decembra 2014 z vlastného podnetu prijať vykonávacie akty, ktorými sa zruší ochrana existujúcich chránených názvov vín uvedených v odseku 1 tohto článku, ak nespĺňajú podmienky ustanovené v článku 93.

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

31 Duca di Salaparuta je vinohradníckou spoločnosťou so sídlom na Sicílii (Taliansko), ktorá je majiteľkou viacerých národných ochranných známok a ochranných známok Európskej únie, z ktorých viaceré obsahujú slovo „Salaparuta“.

32 Dňa 13. júla 1989 bolo označenie „Salaparuta“ zapísané ako národná ochranná známka (č. 511337). Dňa 25. októbra 2000 bolo toto označenie tiež zapísané ako slovná ochranná známka Európskej únie pre výrobky patriace do triedy 33 Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení (alkoholické nápoje). Tieto ochranné známky boli odvtedy obnovované.

33 Uvádzanie vín na trh pod ochrannými známkami Salaparuta nemá žiadnu súvislosť s obcou Salaparuta (Taliansko) nachádzajúcou sa na Sicílii. Duca di Salaparuta má totiž svoje sídlo mimo tejto obce a použité hrozno z nej nepochádza.

34 Decreto „Riconoscimento della denominazione diorigine controllata dei vini „Salaparuta“ e approvazione del relativo disciplinare di produzione“ (dekrét „Uznanie kontrolovaného označenia pôvodu vín ‚Salaparuta‘ a schválenie príslušných špecifikácií“) (GURI č. 42 z 20. februára 2006) uznal na vnútroštátnej úrovni kontrolované označenie pôvodu „Salaparuta“ (ďalej len „DOC ‚Salaparuta‘“), ktorého cieľom je označovať a chrániť viaceré vína vyrobené z hrozna pochádzajúceho z vinohradov nachádzajúcich sa v zemepisných hraniciach obce Salaparuta.

35 Ochrana týchto vín bola následne rozšírená na úroveň Európskej únie. Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, konkrétne vyplýva, že v súlade s článkom 54 ods. 4 nariadenia č. 1493/1999 Komisia uverejnila 8. augusta 2009 v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. EÚ C 187, 2009, s. 1) zoznam akostných vín psr obsahujúci DOC „Salaparuta“ a že toto DOC bolo zapísané s účinnosťou od 1. augusta 2009 do elektronického registra chránených označení pôvodu (ďalej len „CHOP“) a chránených zemepisných označení (ďalej len „CHZO“) vín ako CHOP PDO-IT-A0795 (ďalej len „CHOP ‚Salaparuta‘“).

36 Dňa 8. februára 2016 Duca di Salaparuta podala na Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko) žalobu, ktorou sa okrem iného domáhala zrušenia alebo neplatnosti CHOP „Salaparuta“, ako aj DOC „Salaparuta“ z dôvodu, že tieto označenia sú klamlivé a že v každom prípade kolidujú s ochrannou známkou Salaparuta zapísanou pre víno, ktorá obsahuje slovo zhodné s uvedenými označeniami, ako aj s ďalšími ochrannými známkami, ktorých je táto spoločnosť majiteľkou a ktoré obsahujú toto slovo a ktoré sú považované za všeobecne známe.

37 Rozsudkom zo 16. februára 2021 uvedený súd zamietol túto žalobu z dôvodu, že konflikt medzi chráneným označením „Salaparuta“ a staršou ochrannou známkou rovnakého názvu sa musí vyriešiť na základe pravidla prednosti chráneného označenia pred touto ochrannou známkou bez toho, aby bola dotknutá možnosť majiteľa uvedenej ochrannej známky pokračovať v jej používaní za určitých podmienok.

38 Duca di Salaparuta sa proti tomuto rozsudku odvolala na Corte d’appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko), ktorý rozsudkom z 5. mája 2023 potvrdil prvostupňový rozsudok. Tento súd sa v podstate domnieval, že označeniam vín chráneným podľa ustanovení nariadenia č. 1493/1999 bola automaticky priznaná ochrana prostredníctvom uznania CHOP na úrovni Únie. Uvedený súd dospel k záveru, že tento konflikt medzi DOC „Salaparuta“ a staršou ochrannou známkou obsahujúcou slovo zhodné s týmto označením by sa mal vyriešiť na základe nariadenia č. 1493/1999, najmä jeho prílohy VII časti F ods. 2 písm. b), ktorá bola účinná v čase uznania tohto chráneného označenia vína na vnútroštátnej úrovni. Táto príloha totiž stanovovala kritérium prednosti chráneného označenia pred touto ochrannou známkou bez toho, aby bola dotknutá možnosť jej majiteľa pokračovať za určitých podmienok v používaní uvedenej ochrannej známky.

39 Duca di Salaparuta podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom v podstate tvrdila, že nariadenie č. 1493/1999 takéto konflikty nereguluje.

40 Duca di Salaparuta v tejto súvislosti tvrdí, že na rozdiel od toho, čo konštatoval odvolací súd, CHOP „Salaparuta“ v dôsledku svojho uverejnenia nahradilo DOC s rovnakým názvom. Vzhľadom na dátum účinnosti zápisu CHOP „Salaparuta“ do registra E-Bacchus, a to 1. august 2009, by sa mal uplatniť článok 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008 alebo článok 118k nariadenia č. 1234/2007, alebo aj článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013. Tieto ustanovenia vylučujú ochranu názvu, pokiaľ by vzhľadom na dobrú povesť a všeobecnú známosť staršej ochrannej známky mohli byť spotrebitelia uvedení do omylu, pokiaľ ide o identitu sporného vína. Okrem toho tvrdí, že vzhľadom na podmienky stanovené v prílohe VII časti F ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 1493/1999 by jej bolo zabránené používať ochrannú známku Salaparuta, ktorej je majiteľkou, aj keby sa uplatnil režim koexistencie, ktorý stanovuje toto ustanovenie.

41 Vnútroštátny súd v prvom rade uvádza, že je potrebné určiť režim ochrany uplatniteľný v situácii charakterizovanej existenciou konfliktu medzi na jednej strane všeobecne známymi ochrannými známkami zapísanými v priebehu roku 1989 a na druhej strane názvom vína podriadeným ochrane na vnútroštátnej úrovni v priebehu roku 2006, ktorý obsahuje slovo zhodné so slovom obsiahnutým v týchto ochranných známkach, a ktorý bolo následne v roku 2009 uverejnený a zapísaný na úrovni Únie.

42 V tejto súvislosti sa tento súd pýta, či sa treba domnievať, že DOC „Salaparuta“ zachováva svoje účinky, a teda či sa uplatnia ustanovenia prílohy VII časti F ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1493/1999, alebo či sa naopak táto vnútroštátna ochrana má považovať za ochranu, ktorá bola nahradená uznaním CHOP „Salaparuta“ na úrovni Únie, v dôsledku čoho by bolo potrebné uplatniť ustanovenia článku 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008 alebo rovnocenné ustanovenia nachádzajúce sa v článku 118k nariadenia č. 1234/2007 alebo v článku 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 a týkajúce sa dôvodov zamietnutia ochrany názvu v prípade, keď vzhľadom na dobré meno a všeobecnú známosť staršej ochrannej známky by mohla ochrana uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočnú identitu sporného vína.

43 V druhom rade za predpokladu, že by sa nariadenie č. 1493/1999 uplatnilo, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či režim ochrany stanovený týmto nariadením má úplnú povahu v tom zmysle, že zahŕňa všetky prípady koexistencie medzi rôznymi označeniami, najmä chránenými označeniami vín, alebo či konflikt medzi všeobecne známou ochrannou známkou vín a neskôr uznaným chráneným názvom obsahujúcim slovo zhodné s touto ochrannou známkou možno vyriešiť na základe všeobecnej zásady, podľa ktorej rozlišovacie označenia nesmú byť zavádzajúce.

44 Za týchto okolností Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Podliehajú zápisy označení CHOP alebo CHZO do registra v odvetví vinárstva existujúcich pred účinnosťou nariadenia č. 1234/2007, následne nahradeného nariadením č. 1308/2013, ako je [CHOP ‚Salaparuta‘] z 8. augusta 2009, pokiaľ ide o dôvod zamietnutia založený na staršej ochrannej známke, ktorá vzhľadom na svoju všeobecnú známosť a dobrú povesť by mohla viesť k tomu, že predmetné CHOP alebo CHZO sú zavádzajúce (‚ochrana by mohla uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočnú identitu vína‘), článku 43 [ods. 2] nariadenia [ES č. 479/2008], alebo presnejšie [článku] 118k nariadenia č. 1234/2007 (neskôr článku 101 [ods. 2] nariadenia č. 1308/2013), ktorý vylučuje ochranu CHOP alebo CHZO, ak by zvažované označenie mohlo spotrebiteľa uviesť do omylu ‚vzhľadom na povesť ochrannej známky a jej všeobecnú známosť‘, alebo je uvedené ustanovenie nemožné uplatniť na označenia, ktoré už boli pred zápisom do registra podľa práva Únie predmetom vnútroštátnej ochrany, a to v súlade so zásadou právnej istoty (rozsudok Súdneho dvora z 22. decembra 2010, Bavaria, C-120/2008, EU:C:2010:798), podľa ktorej sa má skutkový stav, pokiaľ sa výslovne nestanovuje inak, v zásade posudzovať zo zreteľom na právne predpisy platné v čase, keď tento stav nastal, s následným uplatnením staršej právnej úpravy uvedenej v nariadení [č. 1493/1999] a riešením konfliktu medzi označením pôvodu a staršou ochrannou známkou na základe ustanovení prílohy VII [časti F ods. 2] písm. b) uvedeného nariadenia?

2. Ak sa má na prvú otázku odpovedať v to zmysle, že na skutkový stav vo veci samej sa má uplatniť nariadenie č. 1493/1999, majú sa všetky otázky koexistencie rôznych označení a možnosť ochrany označení vín riešiť na základe ustanovení prílohy [VII časti F] k nariadeniu č. 1493/1999, ktoré regulujú konflikt medzi na jednej strane ochrannou známkou zapísanou pre víno alebo hroznový mušt a na druhej strane chránenými označeniami pôvodu alebo [CHZO] konkrétneho vína, pre ktoré je táto ochranná známka zhodná, alebo môže v každom prípade, v súlade so všeobecnou zásadou neklamlivého charakteru rozlišovacích označení, existovať možnosť, že CHOP a CHZO budú následne neplatné alebo nebudú chránené, ak zemepisné označenie môže uviesť verejnosť do omylu o skutočnej identite vína vzhľadom na dobrú povesť staršej ochrannej známky?“

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

45 Podaniami doručenými do kancelárie Súdneho dvora 14. a 28. apríla 2025 Duca di Salaparuta navrhla, aby Súdny dvor rozhodol o opätovnom začatí ústnej časti konania na základe článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

46 Na podporu svojho návrhu v podstate na jednej strane tvrdí, že generálny advokát vo svojich návrhoch na účely odpovede na položené otázky vychádzal z nesprávnych skutkových a právnych okolností, a teda uviedol argumenty, ku ktorým sa účastníci konania nevyjadrili. Na druhej strane

Duca di Salaparuta tvrdí, že neuskutočnenie pojednávania na Súdnom dvore napriek tomu, že o to žiadala, porušuje jej právo na verejné pojednávanie zakotvené v článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950.

47 Podľa článku 83 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o začatí alebo opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

48 V tejto súvislosti však treba uviesť, že obsah návrhov generálneho advokáta nemôže sám osebe predstavovať novú skutočnosť, lebo inak by účastníci konania mali možnosť na uvedené návrhy odpovedať prostredníctvom odvolávania sa na takúto skutočnosť. Účastníci konania však nemôžu diskutovať o návrhoch generálneho advokáta. Súdny dvor už mal príležitosť zdôrazniť, že v súlade s článkom 252 ZFEÚ úlohou generálneho advokáta je verejne, nestranne a nezávisle predkladať odôvodnené návrhy vo veciach, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť, s cieľom pomôcť Súdnemu dvoru pri plnení jeho úlohy, ktorou je zabezpečiť dodržiavanie práva pri výklade a uplatňovaní Zmlúv. Podľa článku 20 štvrtého odseku tohto štatútu a článku 82 ods. 3 rokovacieho poriadku sa predniesením návrhov generálneho advokáta končí ústna časť konania. Vzhľadom na to, že návrhy nespadajú do rámca diskusie medzi účastníkmi konania, otvárajú fázu porady sudcov Súdneho dvora. Nejde teda o stanoviská určené sudcom alebo účastníkom konania, ktoré by pochádzali od orgánu mimo Súdneho dvora, ale o individuálny, odôvodnený a verejne vyjadrený názor člena samotnej inštitúcie (rozsudok z 8. mája 2025, Beevers Kaas, C-581/23, EU:C:2025:323, bod 29 a citovaná judikatúra).

49 V prejednávanej veci na jednej strane Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta konštatuje, že informácie uvedené spoločnosťou Duca di Salaparuta neodhaľujú žiadnu novú skutočnosť, ktorá by mohla mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie, ktoré má Súdny dvor vydať v prejednávanej veci, a že o tejto veci nemožno rozhodnúť na základe argumentu, ku ktorému sa účastníci konania alebo subjekty uvedené v článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie nevyjadrili. Duca di Salaparuta v skutočnosti napáda dôvodnosť niektorých častí návrhov generálneho advokáta, čo nemôže platne odôvodniť jej návrh na opätovné začatie ústnej časti konania. Súdny dvor má navyše po skončení písomnej a ústnej časti konania k dispozícii všetky potrebné informácie, a teda má dostatok informácií, aby mohol rozhodnúť.

50 Na druhej strane treba pripomenúť, že ani článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ani článok 47 Charty základných práv Európskej únie neukladajú absolútnu povinnosť nariadiť verejné pojednávanie a bezpodmienečne nevyžadujú uskutočnenie pojednávania vo všetkých konaniach. Je to tak najmä vtedy, keď sa vo veci neobjavili skutkové alebo právne otázky, ktoré by nemohli byť adekvátne vyriešené na základe spisu a písomných pripomienok účastníkov konania. Článok 76 ods. 2 rokovacieho poriadku spresňuje, že Súdny dvor môže rozhodnúť, že pojednávanie nenariadi, ak sa po oboznámení sa s vyjadreniami alebo pripomienkami predloženými v priebehu písomnej časti konania domnieva, že má na rozhodnutie dostatok informácií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2021, Euro Box Promotion a i., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 a C-840/19, EU:C:2021:1034, body 123 a 124, ako aj citovanú judikatúru).

51 Vzhľadom na vyššie uvedené nie je opodstatnené vyhovieť návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

52 Talianska vláda spochybňuje právomoc vnútroštátnych súdov rozhodovať v spore, v ktorom ide o otázku platnosti aktu Únie, pričom tvrdí, že v rozsahu, v akom sa Duca di Salaparuta domáha zrušenia alebo neplatnosti zápisu CHOP „Salaparuta“, ktorý je aktom Únie, právomoc zrušiť takýto zápis prináleží súdom Únie podľa článku 263 ZFEÚ.

53 Okrem toho táto vláda uvádza, že DOC „Salaparuta“ nebolo nikdy napadnuté pred vnútroštátnymi súdmi, a to napriek tomu, že Duca di Salaparuta bola informovaná o vnútroštátnom konaní o uznaní a bola vyzvaná, aby v tejto súvislosti predložila svoje pripomienky.

54 Z toho vyplýva, že tieto tvrdenia v podstate spochybňujú prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

55 V tejto súvislosti je po prvé potrebné uviesť, že uverejnenie zoznamu chránených názvov vín v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* podľa článku 54 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1493/1999, rovnako ako zápis CHOP a CHZO týkajúcich sa vín do elektronického registra podľa článku 51 ods. 1 nariadenia č. 479/2008, nemožno vzhľadom na automatickú povahu ochrany chránených názvov vín považovať za akty vyvolávajúce právne účinky, a teda za napadnuteľné akty v zmysle článku 263 ZFEÚ.

56 Súdny dvor totiž v podstate rozhodol, že v súlade s článkom 54 ods. 5 nariadenia č. 1493/1999 zápis CHOP a CHZO vín do elektronického registra vykonaný Komisiou, pokiaľ ide o názvy vín chránené členskými štátmi ako označenia pôvodu pred 1. augustom 2009, nemožno považovať za zápis, ktorý má vyvolávať záväzné právne účinky, ktoré sú charakteristické pre napadnuteľné akty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 63).

57 Spoločnosti Duca di Salaparuta preto nemožno vytýkať, že nenapadla CHOP „Salaparuta“ žalobou priamo na súde Únie.

58 Okrem toho, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 41 svojich návrhov, prejudiciálne konanie sa zakladá na dialógu medzi súdmi a jeho začiatok závisí výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu podania návrhu (rozsudky z 12. februára 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, bod 42 a citovaná judikatúra, ako aj zo 16. júla 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, bod 59 a citovaná judikatúra). Hoci je pravda, že neplatnosť aktu inštitúcií Únie môže vyhlásiť iba Súdny dvor, nič to nemení na tom, že vnútroštátny súd sa v prejednávanej veci v rámci svojho návrhu na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu obmedzuje len na to, že žiada Súdny dvor, aby stanovil právny rámec Únie uplatniteľný na možný konflikt medzi chráneným názvom vína a všeobecne známou staršou ochrannou známkou zapísanou pre víno, ktorá obsahuje slovo zhodné s týmto názvom.

59 Po druhé prináleží vnútroštátnemu súdu, a nie Súdnemu dvoru, aby posúdil, aký vplyv na spor vo veci samej by mohlo mať prípadné nenamietanie spoločnosťou Duca Salaparuta voči uznaniu DOC „Salaparuta“ k dátumu tohto uznania. V každom prípade takéto nenamietanie nemôže brániť vnútroštátnemu súdu, aby sa obrátil v rámci prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu na Súdny dvor s cieľom určiť právny rámec Únie uplatniteľný na taký konflikt, akým je konflikt uvedený v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

60 Z vyššie uvedeného vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

61 Svojimi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 51 nariadenia č. 479/2008, článok 118 s nariadenia č. 1234/2007 a článok 107 nariadenia č. 1308/2013 majú vykladať v tom zmysle, že článok 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008, článok 118k nariadenia č. 1234/2007 a článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 sa uplatňujú na konflikt medzi názvom vína chráneným v súlade s článkom 54 nariadenia č. 1493/1999 a staršími všeobecne známymi ochrannými známkami zapísanými pre vína, ktoré obsahujú slová zhodné s týmto názvom, alebo či sa tento konflikt musí vyriešiť len na základe prílohy VII časti F ods. 2 druhého pododseku tohto posledného uvedeného nariadenia.

62 Na úvod je potrebné uviesť, že nariadenie č. 1493/1999 vo svojom článku 54 ods. 1 definovalo akostné vína psr ako vína, ktoré zodpovedajú ustanoveniam hlavy VI tohto nariadenia a ustanoveniam práva Spoločenstva a členských štátov prijatých v tejto súvislosti.

63 Článok 54 ods. 4 a 5 uvedeného nariadenia upravoval ochranu akostných vín psr uznaných vo vnútroštátnom práve na základe práva Únie. Konkrétne článok 54 ods. 4 tohto nariadenia vyžadoval, aby členské štáty oznámili Komisii zoznam akostných vín psr, ktoré uznali, a aby pre každé z týchto akostných vín psr uviedli podrobnosti o vnútroštátnych ustanoveniach upravujúcich ich výrobu. Podľa odseku 5 tohto článku 54 Komisia tento zoznam uverejnila v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev*.

64 V prejednávanej veci DOC „Salaparuta“ patrí do kategórie akostných vín psr podľa článku 54 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999. Okrem toho, ako vyplýva zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, zoznam týchto vín bol oznámený Komisii a podľa článku 54 ods. 5 tohto nariadenia uverejnený 8. augusta 2009 v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev* ako CHOP „Salaparuta“ (Ú. v. EÚ C 187, 2009, s. 1).

65 Podľa článku 52 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 názov regiónu, pridelený na označenie akostného vína psr, nesmel byť použitý na označenie výrobkov vínneho sektora nevyrobených v tomto regióne a/alebo výrobkov, ktorým tento názov neprináleží na základe ustanovení príslušných predpisov EÚ a členských štátov. To isté platilo aj v prípade, ak členský štát pridelil akostnému víno psr názov miestneho administratívneho celku. Toto ustanovenie tak zaviedlo pravidlo, ktorého cieľom je chrániť zemepisné označenia pred použitím výrazov, ktoré obsahujú, zo strany akéhokoľvek iného označenia.

66 Pokiaľ ide o prípadný konflikt medzi takýmto chráneným názvom a všeobecne známou staršou ochrannou známkou obsahujúcou slová zhodné s týmto názvom, nariadenie č. 1493/1999 vo svojej prílohe VII časti F ods. 2 druhom pododseku stanovovalo, že takýto konflikt možno vyriešiť uplatnením režimu koexistencie medzi týmto názvom a touto ochrannou známkou.

67 Z tohto ustanovenia konkrétne vyplývalo, že držiteľ všeobecne známej ochrannej známky zapísanej pre víno alebo hroznový mušt, ktorá obsahuje slová zhodné s názvom vymedzeného regiónu, mohol naďalej používať túto ochrannú známku, ak zodpovedala identite jej pôvodného držiteľa alebo pôvodného zapožičateľa pod podmienkou, že táto ochranná známka bola zaregistrovaná najmenej 25 rokov pred oficiálnym uznaním daného zemepisného názvu produkujúcim členským štátom v súlade s príslušnými ustanoveniami práva Spoločenstva, pokiaľ

ide o akostné vína psr, a že táto známka bola skutočne používaná bez prerušenia. Navyše v prílohe VII časti F ods. 2 treťom pododseku nariadenia č. 1493/1999 bolo spresnené, že tieto ochranné známky nemožno namietať proti názvom zemepisných jednotiek používaných najmä na označenie akostného vína psr.

68 Z toho vyplýva, že príloha VII časť F ods. 2 druhý a tretí pododsek nariadenia č. 1493/1999 zakotvovala prednosť chráneného názvu vína pred všeobecne známymi staršími ochrannými známkami obsahujúcimi slová zhodné s týmto názvom, pričom za predpokladu dodržania podmienok, ktoré toto ustanovenie stanovovalo, povolila pokračovanie používania takýchto ochranných známok.

69 Keďže v prejednávanej veci, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, DOC „Salaparuta“ bolo uznané 8. februára 2006, teda v súlade s nariadením č. 1493/1999, a keďže tento chránený názov vína zodpovedal akostným vínam psr v zmysle článku 54 ods. 1 tohto nariadenia, konflikt medzi takýmto názvom a všeobecne známymi staršími ochrannými známkami zapísanými pre vína, ktoré obsahujú slová zhodné s týmto názvom, sa musí vyriešiť na základe ustanovení uvedeného nariadenia a najmä na základe jeho prílohy VII časti F ods. 2 Takýto záver je okrem toho podporený výslovným odkazom na článok 54 ods. 4 a 5 tohto nariadenia pri oznámení a uverejnení DOC „Salaparuta“ v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, ktorý je uvedený v bode 64 tohto rozsudku.

70 Duca di Salaparuta sa však pred vnútroštátnymi súdmi, ako aj vo svojich pripomienkach pred Súdnym dvorom domáhala uplatnenia článku 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008 alebo článku 118k nariadenia č. 1234/2007, alebo tiež uplatnenia článku 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013. Domnieva sa totiž, že vzhľadom na to, že nový zápis CHOP „Salaparuta“ bol uverejnený 8. augusta 2009, na konflikt, o ktorý ide vo veci samej, sa musia uplatniť tieto nové pravidlá. Za týchto okolností sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora na vplyv týchto ustanovení na vyriešenie takéhoto konfliktu.

71 V tejto súvislosti je na úvod potrebné konštatovať, že normotvorca Únie tromi ustanoveniami uvedenými v predchádzajúcom bode tohto rozsudku stanovil, že žiaden názov nie je chránený ako označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, ak vzhľadom na dobrú povesť ochrannej známky a jej všeobecnú známosť by ochrana mohla uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočnú identitu dotknutého vína.

72 Navyše treba konštatovať, že ako vyplýva z odôvodnenia 5 nariadenia č. 479/2008, režim Únie, ktorý sa uplatňuje na odvetvie vinárstva, bol týmto nariadením zásadne zmenený, aby umožnil dosiahnuť ciele súvisiace najmä a kvalitou vín. Toto nariadenie zmenilo a zrušilo nariadenie č. 1493/1999 a uplatňovalo sa od 1. augusta 2009.

73 Hoci je pravda, že tento nový režim ochrany názvov podriaďuje akúkoľvek žiadosť o ochranu názvu vín dôkladnému preskúmaniu, ktoré sa uskutoční v dvoch etapách, a to na vnútroštátnej úrovni a následne na úrovni Únie, Komisia má skutočnú rozhodovaciu právomoc, ktorá jej umožňuje buď priznať alebo zamietnuť ochranu označeniu pôvodu alebo zemepisného označenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 74), čo však naopak neplatí pre názvy vín, ktoré sú už chránené podľa článku 54 nariadenia č. 1493/1999.

74 V súlade s týmto posledný ustanovením totiž členské štáty oznámili Komisii zoznam akostných vín psr, ktoré uznali, pričom pre každé z týchto akostných vín psr uviedli podrobnosti o vnútroštátnych ustanoveniach upravujúcich ich výrobu. Následne v súlade s článkom 54 ods. 5 tohto nariadenia a bez akéhokoľvek ďalšieho preskúmania zo strany Komisie sa Komisia obmedzila na uverejnenie tohto zoznamu v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev*.

75 Podľa prechodného režimu stanoveného v článku 51 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 boli názvy vín, ktoré sú chránené v súlade s článkom 54 nariadenia č. 1493/1999, „automaticky“ chránené aj podľa nariadenia č. 479/2008. Tento článok 51 navyše spresňoval, že Komisia zapíše tieto názvy CHOP a CHZO týkajúce sa vín do verejne prístupného elektronického registra.

76 Ako bolo vyjadrené v odôvodnení 36 nariadenia č. 479/2008, účelom prechodného systému stanoveného v článku 51 ods. 1 tohto nariadenia bolo vylúčiť označenia pôvodu a zemepisné označenia, ktoré už v Únii existovali, z uplatňovania nového postupu preskúmania, ako aj obmedziť možnosti zrušenia týchto označení pôvodu a zemepisných označení, a to z dôvodov právnej istoty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 57).

77 Rovnaká automatická ochrana bola zabezpečená článkom 118 s nariadenia č. 1234/2007, ktorý mal za cieľ zachovať z dôvodov právnej istoty ochranu názvov vín, ktoré už boli pred 1. augustom 2009 chránené podľa vnútroštátneho práva, a teda na úrovni Únie podľa článku 54 nariadenia č. 1493/1999 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, body 56 a 58).

78 Ten istý automatický režim ochrany názvov vín chránených v súlade s článkom 54 nariadenia č. 1493/1999 normotvorca opätovne potvrdil v článku 107 nariadenia č. 1308/2013, ktorým bolo zrušené nariadenie č. 1234/2007, bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie určitých ustanovení tohto nariadenia od 1. januára 2014.

79 V prejednávanej veci z toho vyplýva, že vzhľadom na automatickú povahu režimu ochrany stanoveného nariadeniami č. 479/2008, 1234/2007 a 1308/2013 sa označenie, akým je CHOP „Salaparuta“, oznámené a uverejnené v sérii C *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev* s výslovným odkazom na článok 54 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1493/1999, musí považovať za rozšírenie názvu vína chráneného na vnútroštátnej úrovni, a nie za výsledok nového zápisu.

80 Takýto výklad je navyše podporený, ako to uviedla Komisia vo svojich pripomienkach, vývojom pravidiel, ktoré upravovali ochranu názvov vín. Právna úprava Únie stanovujúca systém uznávania a ochrany zemepisných označení v sektore vinohradníctva a vinárstva bola tak prijímaná postupne. Komisia správne zdôrazňuje, že nariadenie č. 1493/1999 obsahovalo nepodrobné základné pravidlá, ktoré neboli v súlade so systémom zemepisných označení, ktorý už platí v potravinárskom odvetví, pričom tieto pravidlá boli prechodnou etapou medzi ochranou poskytovanou členskými štátmi a ochranou poskytovanou na úrovni Únie.

81 Okrem toho treba zdôrazniť, že zrušenie ochrany priznanej názvu vín, upravené v článku 50 nariadenia č. 479/2008 a v ustanoveniach rovnocenných s týmto článkom v nariadeniach č. 1234/2007 a 1308/2013, v zásade nebolo možné, pokiaľ ide o názvy vín chránené podľa článku 54 nariadenia č. 1493/1999.

82 Podľa článku 51 ods. 4 prvého pododseku nariadenia č. 479/2008, ako aj rovnocenných ustanovení nariadení č. 1234/2007 a 1308/2013, konkrétne článku 118 s ods. 4 prvého pododseku a článku 107 ods. 3 prvého pododseku, sa totiž takáto možnosť zrušenia nevzťahovala na takéto názvy.

83 Článok 51 ods. 4 druhý pododsek nariadenia č. 479/2008, rovnako ako rovnocenné ustanovenia nariadení č. 1234/2007 a 1308/2013, však zaviedli výnimku z tohto pravidla v tom zmysle, že do 31. decembra 2014 bolo možné na podnet Komisie rozhodnúť o zrušení ochrany priznanej chráneným názvom vín uvedeným v článku 51 ods. 1 nariadenia č. 479/2008, ak nespĺňajú podmienky stanovené v článku 34 tohto nariadenia. Normotvorca Únie tak obmedzil možnosti zrušenia chránených označení, na ktoré sa vzťahuje prechodný režim stanovený nariadením č. 479/2008, na výslovne stanovené prípady.

84 Vzhľadom na to, že tento prechodný režim stanovuje automatické rozšírenie ochrany názvov vín chránených podľa článku 54 nariadenia č. 1493/1999 a okrem toho výslovne upravuje prípady zrušenia týchto názvov, treba vychádzať z toho, že ani článok 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008, ako ani článok 118k nariadenia č. 1234/2007, a ani článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 sa neuplatňujú na taký konflikt, o aký ide v spore vo veci samej.

85 Článok 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008, článok 118k nariadenia č. 1234/2007 a článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 sa totiž uplatňujú na žiadosti o ochranu podliehajúce novému režimu zavedenému nariadením č. 479/2008, ako je uvedený v bode 73 tohto rozsudku, a nie na chránené názvy vín uznané v režime nariadenia č. 1493/1999. Ako vyplýva zo samotného názvu článkov, v ktorých sa nachádzajú tieto ustanovenia, a to „Dôvody na zamietnutie ochrany“ alebo „Ďalšie dôvody na zamietnutie ochrany“, uvedené ustanovenia upravujú len prípad zamietnutia zápisu nového názvu z dôvodu konfliktu so všeobecne známou staršou ochrannou známkou, a nie zrušenie názvu, ktorý už bol zapísaný do registra podľa článku 54 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1493/1999.

86 Okrem toho zo samotného znenia prílohy VII časti F ods. 2 druhého pododseku k tomuto poslednému nariadeniu vyplýva, že toto ustanovenie sa týka prípadu, keď všeobecne známa ochranná známka zapísaná pre víno alebo hroznový mušt obsahuje slová zhodné s názvom, pričom za určitých podmienok stanovuje zásadu koexistencie tejto ochrannej známky s týmto názvom. Normotvorca Únie sa teda v čase prijatia nariadenia č. 1493/1999 nevyhnutne domnieval, že takýto názov môže byť zapísaný do registra napriek existencii všeobecne známej staršej ochrannej známky.

87 Navyše, pokiaľ ide o poľnohospodárske výrobky a potraviny, článok 14 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, 1992, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4), ktoré sa neuplatňuje na vinárske výrobky, stanovoval, že označenie pôvodu alebo zemepisné označenie nie je zaregistrované v prípade, ak s ohľadom na povesť ochrannej známky, jej všeobecnú známosť, ako aj časové obdobie, počas ktorého sa používala, môže uvádzať spotrebiteľa do omylu v súvislosti so skutočnou identitou výrobku, je potrebné zdôrazniť, že normotvorca Únie sa zámerne rozhodol nereprodukovať analogické ustanovenie v nariadení č. 1493/1999.

88 V dôsledku toho konflikt medzi názvom vín chráneným na vnútroštátnej úrovni, ktorého ochrana je následne automaticky rozšírená na úrovni Únie, a všeobecne známymi staršími ochrannými známkami zapísanými pre vína a obsahujúcimi slová zhodné s týmto názvom, sa musí vyriešiť

uplatnením ustanovení prílohy VII časti F ods. 2 nariadenia č. 1493/1999, pričom normotvorca Únie mal v úmysle uprednostniť takýto názov pred uvedenými ochrannými známkami, pričom zároveň stanovil režim koexistencie medzi týmito dvoma druhmi označení.

89 Treba ešte dodať, že v tejto súvislosti treba považovať za irelevantné ustanovenia článku 22 dohody TRIPS, článku 10a Parížskeho dohovoru a článku 3a Madridskej dohody, na ktoré sa odvoláva Duca di Salaparuta, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania a ktoré sa týkajú údajnej neúplnosti ochrany stanovenej nariadením č. 1493/1999.

90 Podľa článku 22 ods. 1 dohody TRIPS treba „zemepisné označenia“ chápať ako „zemepisné údaje“, ktoré označujú tovar ako tovar pochádzajúci z územia člena WTO alebo z oblasti alebo z lokality na tomto území, ak danú kvalitu, povesť a iné charakteristické znaky tovaru možno v podstate pripísať jeho zemepisnému pôvodu.

91 Súdny dvor však už rozhodol, že vzhľadom na povahu a štruktúru tejto dohody nemajú jej ustanovenia priamy účinok. Tieto ustanovenia teda nemôžu ani zakladať jednotlivcom práva, ktorých by sa jednotlivci mohli priamo dovolávať pred súdom podľa práva Únie (rozsudok z 27. februára 2024, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, bod 63 a citovaná judikatúra).

92 Pokiaľ ide o článok 10a Parížskeho dohovoru, ktorý okrem iného zakazuje akékoľvek činy, ktoré by mohli spôsobiť zámenu s výrobkami súťažiteľa, pravidlá uvedené v tomto článku sa musia považovať za pravidlá vyvolávajúce rovnaké účinky ako tie, ktoré vyvoláva dohoda TRIPS. V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že pravidlá stanovené niektorými článkami tohto dohovoru sú začlenené do dohody TRIPS, ktorú uzavrela Únia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2024, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, bod 80 a citovanú judikatúru). Konkrétne sa v článku 2 ods. 1 tejto dohody uvádza, že členovia WTO, vrátane Únie, musia dodržiavať články 1 až 12 a 19 Parížskeho dohovoru, pokiaľ ide o časti II až IV uvedenej dohody, ktoré zahŕňajú jej články 9 až 62.

93 Pokiaľ ide o Madridskú dohodu, z jej článku 3a vyplýva, že krajiny, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, sa zaväzujú, že zakážu používať pri predaji, vystavovaní alebo ponúkaní výrobkov všetky údaje, ktoré majú charakter publicity a ktoré by boli schopné uviesť verejnosť do omylu o pôvode výrobkov. Keďže toto ustanovenie je v podstate porovnateľné s článkom 22 dohody TRIPS, treba ho tiež považovať za ustanovenie, ktoré nemá priamy účinok, a teda nemôže jednotlivcom priznávať práva, ktorých by sa jednotlivci mohli priamo dovolávať pred súdom podľa práva Únie.

94 V každom prípade tieto ustanovenia medzinárodného práva nemôžu vyvrátiť záver týkajúci sa úplnosti režimu stanoveného v prílohe VII časti F ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 1493/1999.

95 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné odpovedať na prejudiciálne otázky tak, že článok 51 nariadenia č. 479/2008, článok 118 s nariadenia č. 1234/2007 a článok 107 nariadenia č. 1308/2013 majú vykladať v tom zmysle, že článok 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008, článok 118k nariadenia č. 1234/2007 a článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 sa neuplatňujú na konflikt medzi názvom vína chráneným v súlade s článkom 54 nariadenia č. 1493/1999 a staršími všeobecne známymi ochrannými známkami zapísanými pre vína, ktoré obsahujú slová zhodné s týmto názvom, keďže sa tento konflikt musí vyriešiť len na základe ustanovení prílohy VII časti F ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1493/1999.

O trovách

96 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 51 nariadenia Rady (ES) č. 479/2008 z 29. apríla 2008 o spoločnej organizácii trhu s vínom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 3/2008 a zrušujú nariadenia (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999, článok 118 s nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov), zmeneného nariadením Rady (ES) č. 491/2009 z 25. mája 2009, a článok 107 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007,

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

článok 43 ods. 2 nariadenia č. 479/2008, článok 118k nariadenia č. 1234/2007, zmeneného nariadením č. 491/2009, a článok 101 ods. 2 nariadenia č. 1308/2013 sa neuplatňujú na konflikt medzi názvom vína chráneným v súlade s článkom 54 nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom a staršími všeobecne známymi ochrannými známkami zapísanými pre vína, ktoré obsahujú slová zhodné s týmto názvom, keďže sa tento konflikt musí vyriešiť len na základe ustanovení prílohy VII časti F ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1493/1999.

Podpisy